

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖНИЙ НАПРЯМ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН

У статті обґрунтовано підходи до модернізації професійної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін з позицій удосконалення здоров'язберезувальної складової. До основних напрямів модернізації підготовки майбутніх учителів зараховано: введення до Державного освітнього стандарту вищої професійної освіти природничих педагогічних спеціальностей відповідних змістовних елементів з використання здоров'язберезжних технологій; створення навчальних посібників і мультимедійних навчальних засобів здоров'язберезної спрямованості; пріоритетне використання інтерактивних методів навчання в процесі підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін у вищих навчальних закладах; індивідуалізацію навчання студентів у процесі кредитно-модульної форми організації навчально-виховного процесу на основі застосування інформаційно-комунікаційних технологій; здоров'яцентровану трансформацію змісту навчальних планів системи післядипломної освіти вчителів, створення ресурсних (інформаційно-освітніх) центрів при вищих навчальних закладах, що забезпечують підготовку майбутніх учителів.

Ключові слова: професійна підготовка, майбутні вчителі природничих дисциплін, здоров'язберезні технології, здоров'язберезна діяльність, модернізація.

Потужні глобалізаційні процеси, швидкі зміни умов життя, посилення конкурентних засад та утвердження дослідницько-інноваційного типу розвитку суспільства вимагають модернізації системи вищої освіти країни. Природничі науки є основою сучасних технологій, що визначає особливі вимоги до навчання з природничих дисциплін у загальноосвітніх і вищих навчальних закладах та потребує адекватної моделі модернізації професійної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін. Одним із найважливіших напрямів удосконалення педагогічної природничої освіти є актуалізація її спрямованості на здоров'язберезну діяльність, що можливо шляхом розвитку підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язберезжних технологій у професійній діяльності.

Проблеми вдосконалення навчання з природничих дисциплін останніми роками були предметом багатьох досліджень (Д.Д. Біда, Т.В. Вардуні, М.В. Гриньова, Н.В. Назаренко, С.Д. Рудишин, І.І. Сотніченко, С.В. Страшко, С.В. Стрижак, Л.М. Харченко, Р.І. Чернишева), але здоров'язберезний контекст професійної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін розглянуто недостатньо.

Мета статті – обґрунтувати основні напрями модернізації професійної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін у контексті її здоров'язберезної спрямованості.

Процес трансформації вимог до педагогічної праці має постійний і неперервний характер, що потребує з'ясування інноваційних завдань, пов'язаних із діяльністю педагога, яких вимагають суспільство і часо. Сьогодні в умовах постіндустріального суспільства роль вищої освіти у функціонуванні соціуму й у житті кожної людини принципово змінюється: надзвичайно високі темпи накопичення людством наукового та практичного знання, значне ускладнення всіх видів людської діяльності ставлять незрівнянно вищі вимоги до рівня підготовки фахівця з дипло-

мом вищого навчального закладу, ніж це було раніше. На думку В.О. Попкова, це виражається, по-перше, в якісно більш “просунутому” рівні оволодіння ним тим обсягом знань, що потрібний для ефективної професійної реалізації; по-друге, в якісно глибшому й більш системному оволодінні людиною різними вміннями, технологіями та стратегіями пізнавальної й практичної діяльності; по-третє, у формуванні в неї особливості й мотивації до самостійного оволодіння знаннями й вміннями, які в результаті швидких змін професійної та соціальної сфери “виходять на поверхню” і зі сфери інтелектуально “просунутого” переходять у розряд мінімально необхідного [10, с. 7]. Перелічені вимоги відображають результат професійної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін, який може задовольнити потреби держави, суспільства й особистості в сучасних умовах.

Як вважають В.П. Андрущенко і В.І. Бондар, “основу модернізації моделі педагогічної освіти мають складати сукупність ідей та підходів, серед яких провідними є: оптимізація та укрупнення змістових одиниць в умовах переходу від чотириступеневої до двоциклової системи підготовки фахівців на засадах компетентного підходу; перехід від енциклопедичної докомпетентної парадигми освоєння змісту відповідної професії; ідея автодидактичного забезпечення формування особистості професіонала як “внутрішньоосвітнього прирощування” і розвитку “Я-концепції”; ідея синергетизму в забезпеченні наступності, єдності і взаємопроникнення складових педагогічної та андрагогічної моделей організації та здійснення навчання студентів; забезпечення органічної єдності двох професійно-особистісних новоутворень випускника: професійної спроможності й особистісної здатності конкурувати в умовах ринку праці, які виступатимуть системоутворюючими індикаторами якості випускника” [1, с. 13]. Наведені принципи та підходи були основою розробленої нами моделі підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін у контексті її здоров’язбережної спрямованості [7].

У нових суспільних умовах у розвитку системи професійної освіти “потрібно враховувати питання стандартизації підготовки фахівців у вищій школі, запровадження компетентного підходу у підготовці фахівців із вищою освітою, інтеграцію освітньої і наукової складових у діяльності вищої школи, підвищення якості освіти, демократизації вищої освіти та ін.” [4, с. 128].

Проблема модернізації системи вищої педагогічної освіти значно ширша, ніж розв’язання питань удосконалення природничо-наукової освіти. На думку Л.М. Харченка, мова йде про необхідність розробки нової стратегії людства, яка передбачає глибоку екологізацію освіти, бо за допомогою освіти екологічний імператив може перейти в імператив етичний, у відчуття належності людини до двох спільностей – планетарного співтовариства людей і біосфери [13, с. 78]. Модернізація педагогічної освіти повинна трансформувати освіту індустріальної епохи до інноваційної освіти інформаційного суспільства.

Вирішення освітніх завдань у сучасному цілісному особистісно-розвивальному педагогічному процесі вимагає незрівнянно вищої професійної кваліфікації від учителя, ніж це було в знаннєвій освіті. Специфічні ознаки педагогічної освіти полягають у такому: вона передбачає набуття професійної компетентності через професійну соціалізацію, що відбувається на основі неперервної практичної роботи майбутніх учителів у загальноосвітніх навчальних закладах, проектування й апробації ними своїх професійних педагогічних моделей; засвоєння майбутнім учителем предмета своєї спеціальності відбувається в умовах поєднання фундаментальності (володіння методами науки), цілісності (учитель, на відміну від інженера або

співробітника лабораторії, не може працювати як вузький фахівець у якійсь одній сфері), професійної спрямованості (у процесі навчання спочатку моделюється ситуація майбутньої професійної діяльності, в якій предмет, що вивчається, виступатиме не як самоціль, а як засіб розвитку й виховання дітей); усі кафедри вищого педагогічного навчального закладу мають, незважаючи на відмінності, по суті, загальний предмет вивчення й дослідження – педагогічну діяльність, створюючи її цілісну картину в свідомості майбутнього педагога.

За сучасних умов, як вважає Е.В. Балакірева, наростає потреба в розвитку різних ланок професійної педагогічної діяльності в міжпредметній взаємодії, зумовлених процесами диференціації та інтеграції професійної педагогічної діяльності [2, с. 15]. Л.Ф. Тихомирова підкреслює, що найважливішою ланкою педагогічної діяльності вчителя останніми роками стає його здоров'язбережна діяльність і використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності [12, с. 296].

Модернізація змісту підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін у вищих навчальних закладах пов'язана, на думку Т.В. Вардуні, з реалізацією його ціннісного потенціалу для розвитку особистості й передбачає розробку концептуальних інтеграційних моделей змісту біологічної освіти з урахуванням досягнень біології, педагогіки, філософії, логіки, соціології тощо [5, с. 3]. С.В. Стрижак підкреслює, що “модернізація сучасної природничо-наукової освіти вимагає звернення до особистості вчителя, перегляду основних ланок його професійної діяльності” [11, с. 36].

Важливе місце природничих дисциплін у системі сучасної освіти підкреслює Л.М. Харченко, який наголошує на необхідності затвердження освіти, в основі якої є ясне розуміння місця людини в Природі, як насправді головне, що належить зробити людству вже найближчим часом [13, с. 78].

Розглянемо сутнісні характеристики напрямів модернізації підготовки у вищих навчальних закладах України майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності.

Зміна вимог до підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності зумовлена соціальним запитом на підготовку вчителів, здатних до здоров'язбережної діяльності в умовах загальноосвітніх навчальних закладів, пов'язана з питаннями євроінтеграції вітчизняної вищої освіти, зміною концепцій щодо ролі освіти в збереженні, зміцненні та формуванні здоров'я молоді, розвитку нових поглядів на процеси професійної підготовки й соціалізації майбутніх учителів. Перелічені вимоги зумовлюють стратегічні напрями модернізації підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності відповідно до потреб держави, суспільства, роботодавців, майбутніх учителів, учнів та їхніх батьків.

Останніми роками у вирішенні питань збереження здоров'я в системі освіти визначилися два напрями: з одного боку, це поширення ефективних програм упровадження знань про збереження здоров'я, заснованих на сучасних дослідженнях із соціальної психології, валеології, гігієни; з іншого – це розвиток навчального середовища, сприятливого для дитини, в якому враховані головні потреби й умови здоров'язбереження.

Сучасній школі потрібен учитель, здатний до забезпечення не тільки здоров'язбережної діяльності як процесу фізичного вдосконалення дитини, а й всебічної педагогічної діяльності зі зміцнення та формування здоров'я дитини, до роботи в шкільній команді фахівців з фізичної культури, психологів, соціальних педагогів,

до організації та координації здоров'язбережної діяльності шкільного колективу. Таким організатором за наявності відповідної підготовки повинен стати вчитель природничих дисциплін, зміст професійної підготовки якого є достатнім фундаментом для здоров'язбережної діяльності.

Забезпечення якості підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності можливе завдяки впровадженню відповідного змісту щодо використання здоров'язбережних технологій до Державного освітнього стандарту вищої професійної освіти зі спеціальності "Природнича освіта" на засадах вимог Євросоюзу й Болонського процесу; послідовної організації навчання у вищому навчальному закладі згідно з процесом професійної соціалізації студентів на засадах кредитно-модульної системи із чітким розподілом навчального матеріалу на змістові модулі та прозорою системою контролю на кожному етапі навчання. Крім того, чіткий розподіл навчального матеріалу підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності на змістовні модулі й прозора система контролю дають змогу забезпечити підвищення кваліфікації та перепідготовку вчителів як у системі післядипломної освіти педагогічних працівників, так і в самоосвіті, навчання на робочому місці тощо, тим самим забезпечити залучення вчителів природничих дисциплін до послідовного навчання здоров'язбережних технологій упродовж усього життя та професійної діяльності.

Практична реалізація модернізації підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій передбачає введення в навчальні плани підготовки університетів навчальних курсів, спрямованих на пропедевтику майбутньої педагогічної здоров'язбережної діяльності й розвиток власної здоров'язбережної компетентності студентів (у нашому дослідженні запропоновано навчальну дисципліну "Культура здоров'я"); інтегрованих курсів, розроблених як міждисциплінарні (у нашому дослідженні запропоновано дисципліну "Валеологія"); розвиток проблемного навчання з використанням сучасних освітніх технологій; індивідуалізацію навчання завдяки диференціації навчального матеріалу за модульним принципом; використання різноманітних форм квазіпрофесійної діяльності в навчальному процесі, що потребує внесення до Державного освітнього стандарту вищої професійної освіти з природничо-наукових спеціальностей відповідних змістовних елементів щодо використання здоров'язбережних технологій [7].

Діяльність учителів природничих дисциплін з використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності значно ширша, ніж тільки викладання в класі питань стосовно здоров'я та профілактики його порушень. Повноцінна здоров'язбережна діяльність ґрунтується на якісній підготовці, вимагає теоретичних і практичних знань та навичок. В.П. Горащук вважає, що "у навчальних планах педагогічних вищих навчальних закладів України викладається предмет валеологія, зміст і філософія якого не відповідають завданню формування високого рівня культури здоров'я майбутнього вчителя в повному обсязі" [6, с. 39]. Ми бачимо шляхи вдосконалення викладання валеології й реалізацію інноваційної системи підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності в напрямі фундаменталізації навчання, врахування регіональних пріоритетів, розвитку відповідних компетенцій, використання активних форм і методів навчання. Нами створено різні моделі навчальних посібників і засобів медіа-освіти для забезпечення підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у профе-

сійній діяльності, які дають змогу студентам послідовно поглибити знання з окремих модулів, зробити вибір між прикладними й фундаментальними питаннями, між уніфікованою та регіонально спрямованою інформацією, між традиційними формами й методами навчання та інноваційними, між спрямованістю на енциклопедичність або компетентність. Наше дослідження підтвердило ефективність такого підходу в підготовці майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності, тому ми пропонуємо як важливий напрям модернізації створення навчальних посібників і мультимедійних навчальних засобів для забезпечення ефективної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності.

Технологічна складова навчання є найважливішим компонентом здоров'язбереження в освіті. В.П. Беспалько вважає, що оновлення школи можливе тільки шляхом науково обґрунтованого вдосконалення педагогічної технології, що являє собою суворо наукове проектування в класній кімнаті педагогічних процесів, які гарантують успіх [3, с. 3]. Використання освітніх технологій не може бути копіюванням сценарію з підручника, а є складним завданням, яке потребує глибоких знань із вікової фізіології та психології, педагогіки, валеології. Наш досвід свідчить, що важливим напрямом модернізації є пріоритетне використання інтерактивних методів навчання в процесі підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін у вищих навчальних закладах.

В умовах існуючої системи вищої освіти, з її жорсткою регламентацією процесу навчання, дуже важко сформувавши ініціативну, діяльну людину з яскраво вираженою творчою індивідуальністю, всебічно розвинену особистість, самостійного громадянина демократичного суспільства. У зв'язку із цим перетворення системи вищої освіти повинно бути спрямовано на індивідуалізацію системи багаторівневого навчання, одним із шляхів реалізації чого є проектування індивідуально-освітнього маршруту студента.

Відповідно до нових поглядів на професійну соціалізацію майбутніх учителів модернізація підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності повинна забезпечити формування власної здоров'язбережної компетентності; здоров'язбережну спрямованість у вивченні людиноцентрованих дисциплін; гуманітаризацію навчання завдяки підвищенню рівня знань із соціальних питань щодо здоров'я та використання здоров'язбережних технологій; перехід від навчання в межах окремої дисципліни до засвоєння професійно важливих компетентностей. Розв'язання цих завдань можливе тільки в умовах індивідуалізації навчання студентів у процесі кредитно-модульної форми організації навчально-виховного процесу у вищій школі та застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

На думку В.П. Горащука, “навчальний план вищих педагогічних навчальних закладів повинний орієнтувати майбутнього вчителя на школу завтрашнього дня, давати йому визначений запас знань з випередженням” [6, с. 42]. Автор підкреслює, що “випередження нинішніх потреб системи освіти в різному кваліфікаційному рівні фахівців, закладене в навчальні плани й програми педагогічних інститутів, повинно складати 15–20 років” [6, с. 42]. Згідно з модернізацією підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій особливої уваги потребує розгляд інноваційної функції вищої освіти, яку дослідники бачать у формуванні, поширенні та впровадженні ідей, спрямованих на

розв'язання професійних і загальнокультурних завдань нового класу. На думку О.Г. Пашкова, ця функція здійснюється за допомогою проведення наукових досліджень (фундаментальних і прикладних), поширення результатів науково-дослідної й науково-технічної діяльності, створення та розвитку малих підприємств інноваційного типу, реалізації інноваційних освітніх програм, засвоєння сучасних інформаційних технологій і можливостей використання їх студентами в різних сферах суспільного виробництва та творчого розвитку особистості [9, с. 8]. Підтримка інноваційної спрямованості підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності можлива в умовах навчального середовища, яке органічно поєднує навчальну та наукову діяльність, реалізує інноваційні дослідницькі й освітні програми. В умовах швидких суспільних змін відповідне навчальне середовище має гарантувати підтримку вчителю щодо використання здоров'язбережних технологій упродовж усього періоду професійної діяльності. У цьому аспекті важливим стає залучення закладів, які забезпечують підвищення та перепідготовку педагогічних кадрів, до формування цілісної системи здоров'язбережної діяльності через трансформацію змісту навчальних планів системи післядипломної освіти вчителів, створення ресурсних (інформаційно-освітніх) центрів при вищих навчальних закладах, зокрема при університетах.

Наприкінці зазначимо, що Україна має розвинену систему вищої освіти, яка дає їй змогу зберігати достатньо високі позиції за індексом розвитку людського потенціалу. Згідно з “Доповіддю про людський розвиток – 2013” ПРО ООН, Україна посіла 78-ме місце, яке вона розділила з Македонією, а позаду з-поміж країн Європи лишилися лише Молдова та Боснія і Герцеговина з індексами 0,660 та 0,735, відповідно [8]. Зважаючи на негативну динаміку рейтингу серед країн світу за досліджуваним індексом (2010 р. – 69-те місце, 2012 р. – 78-ме місце), стає зрозумілим, що за умови погіршення якості освіти та показників здоров'я, наша країна, географічно знаходячись у Європі, надалі поступатиметься у світових рейтингах країнам з менш розвинених частин світу. Запропоновані основні напрями модернізації природничо-наукової освіти забезпечать формування готовності майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності та сприятимуть збереженню, зміцненню та формуванню здоров'я тих, хто навчається, у загальноосвітніх навчальних закладах. Витрати української освіти на модернізацію підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності повернуться суспільству розумними учнями в школі, здоровими дітьми в родині, благополуччям та сталим розвитком країни.

Висновки. До основних напрямів модернізації підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності зараховано: внесення до Державного освітнього стандарту вищої професійної освіти з природничо-наукових спеціальностей відповідних змістовних елементів щодо використання здоров'язбережувальних технологій; створення навчальних посібників і мультимедійних навчальних засобів для забезпечення ефективної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережних технологій у професійній діяльності; пріоритетне використання інтерактивних методів навчання в процесі підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін у вищих навчальних закладах; індивідуалізацію навчання студентів у процесі кредитно-модульної форми організації навчально-виховного процесу

у вищій школі та застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій; трансформацію змісту навчальних планів системи післядипломної освіти вчителів, створення ресурсних (інформаційно-освітніх) центрів при вищих навчальних закладах, зокрема при університетах.

Список використаної літератури

1. Андрущенко В.П. Модернізація педагогічної освіти відповідно до викликів ХХІ століття / В.П. Андрущенко, В.І. Бондар // Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В.О. Сухомлинського : [зб. наук. праць] / за ред. В.Д. Будака, О.М. Пехоти. – Миколаїв : МДУ імені В.О. Сухомлинського, 2010. – Вип. 28. – С. 12–20.
2. Балакирева Э.В. Профессиологические основы педагогического образования : автореф. дисс. ... д-ра пед. наук : 13.00.08 “Теория и методика профессионального образования” / Э.В. Балакирева. – СПб., 2008. – 45 с.
3. Беспалько В.П. Основы теории педагогических систем / В.П. Беспалько. – Воронеж : ВГУ, 1977. – 304 с.
4. Біла книга національної освіти України : проект / за ред. В.Г. Кременя. – К., 2009. – 376 с.
5. Вардуни Т.В. Трансформация теорий и содержания биологического образования учителей в ХХ веке как предпосылка проектирования его современных моделей : автореф. дисс. ... д-ра пед. наук : 13.00.08 “Теория и методика профессионального образования” / Т.В. Вардуни. – Ростов-на-Дону, 2007. – 44 с.
6. Горашук В.П. Теоретичні і методологічні засади формування культури здоров'я школярів : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.01 “Загальна педагогіка та історія педагогіки” / В.П. Горашук. – Х., 2004. – 458 с.
7. Єфімова В.М. Підготовка майбутніх учителів природничих дисциплін до використання здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності: теорія та методика / В.М. Єфімова. – Сімферополь : Антикава, 2011. – 480 с.
8. Індекс розвитку людського потенціалу 2013 (рейтинг України) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://infolight.org.ua/content/indeks-rozvitku-lyudskogo-potencialu-2013-reyting-ukrayini>.
9. Пашков А.Г. Теоретико-методические основы профессионального образования / А.Г. Пашков // Педагогика профессионального образования : учеб. пособ. для студ. высш. учеб. заведений [3-е изд.]. / [Е.П. Белозерцев, А.Д. Гонеев, А.Г. Пашков; под ред. В.А. Сластёнина]. – М. : Издательский центр “Академия”, 2007. – С. 5–36.
10. Попков В.А. Теория и практика высшего профессионального образования : [учебное пособие для слушателей системы дополнительного профессионального педагогического образования] / В.А. Попков, А.В. Коржуев. – М. : Академический проспект, 2010. – 342 с.
11. Стрижак С.В. Науково-методичні основи професійної підготовки майбутніх учителів природничих дисциплін у вищих педагогічних навчальних закладах : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Стрижак Сергій Вікторович. – Полтава, 2005. – 237 с.
12. Тихомирова Л.Ф. Теоретико-методические основы здоровьесберегающей педагогики : дисс. ... д-ра пед. наук : 13.00.01 / Тихомирова Людмила Федоровна. – Ярославль, 2004. – 339 с.
13. Харченко Л.Н. Теория и практика биологического образования в современном педагогическом вузе : дисс. ... д-ра пед. наук : 13.00.08 / Харченко Леонид Николаевич. – Ставрополь, 2002. – 399 с.

Стаття надійшла до редакції 10.09.2013.

Єфімова В.М. Здоровьесберегающее направление модернизации профессиональной подготовки будущих учителей естественнонаучных дисциплин

В статтє обоснованы подходы к модернизации профессиональной подготовки будущих учителей естественнонаучных дисциплин с позиций совершенствования здоровьес-

сберегающей составляющей. К основным направлениям модернизации подготовки будущих учителей отнесено: введение в Государственный образовательный стандарт высшего профессионального образования естественнонаучных педагогических специальностей соответствующих содержательных элементов по использованию здоровьесберегающих технологий; создание учебных пособий и мультимедийных учебных средств здоровьесберегающей направленности; приоритетное использование интерактивных методов обучения в процессе подготовки будущих учителей естественнонаучных дисциплин; индивидуализацию обучения студентов в процессе кредитно-модульной формы организации учебно-воспитательного процесса на основе применения информационно-коммуникационных технологий; здоровьесцентрированную трансформацию содержания учебных планов системы последипломного образования учителей, создание ресурсных (информационно-образовательных) центров при высших учебных заведениях, обеспечивающих подготовку будущих учителей.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, будущие учителя естественнонаучных дисциплин, здоровьесберегающие технологии, здоровьесберегающая деятельность, модернизация.

Yefimova V. Health protecting direction of future science teachers' professional training modernization

The paper substantiates approaches to future science teachers' professional training modernization from the perspective of improvement of health protecting component. The main directions of modernizing future teachers' professional training include: introduction of the respective content elements on the use of health protecting technology to the State educational standard of higher professional education of science teaching specialties; creating manuals and multimedia training aids of health protective orientation; priority use of interactive methods in future science teachers' professional training; individualization of students' education in the process of credit-modular forms of organization of the educational process in higher school on the basis of information and communication technology; health centered transformation of curricular content in the system of post graduate teachers' education, creating resource (information educational) centers in higher educational institutions providing future teachers' training.

Proposed directions of modernizing pedagogical education will provide the formation of future science teachers' readiness to the use of health protecting technology in their professional activity and will help to preserve, strengthen and form the health of students of secondary schools.

Key words: professional training, future science teachers, health protecting technology, health protecting activity, modernization.